

ل سالا ۱۹۹۲ دهمی خیزانا فەریقی ژ غەریبیا دزفیرته ڤه، ژ بهر دەست تەنگیا خۆ ل کۆمه لگههکی ل دهفرا دهوکی ئاکنجی دبیت. خیزانا فەریقی ژ دایک و باب و پینچ کور و شەش کچان پښک هاتبوو. هیفیدار کچا مەزنا فی خیزانی بوو. فەریقی ژ هیفیداری خواست کو دهمهکی دگەل باخڤیت. هیفیدار دگەل بابی چۆنه دناڤ حەوشی دا، بابی هیفیداری گۆتی: "کچا من دهمی تو ژدایک بووی من سۆز دابوو خانی ته کو ئەز ته ب دهمه کورئ وی ئازادی، ئەڤجا ئەز دبیزم وەخت یی هاتی کو ته بدهمی؟" هیفیدار ب فی ناخڤتنی رهجفی و د جعی خۆدا هسک بوو، ژ بهر کو وی دل ل سەر کورخالهتی خۆ شقانی هه‌بوو، نه کورخالی خۆ ئازادی. فەریقی بابی وی گۆتی:

"من یا خۆ گۆت تو ژئ خۆ ئاماده‌که!" و چۆ و ئەوهیلا ب تنی ل بن باره‌کی خەم و خەیلان ڤه. هیفیدار مەندههوش ما و بۆ خۆ دگۆت: "ئەگەر بیزمه بابی خۆ من ئەوتەڤیت ئەرئ دی زۆریی ل من کەت؟" ل پا من ئەو ئەڤیت و ئەز ئەشیم ئەمره‌کی دگەل کەسه‌کی بیزم کو چ ڤینا وی د دلی من دا نه‌بیت. نه ئەز ئەشیم شوی ب وی بکەم، کوشتنا منە ئەز شوی ب وی ناکەم. "دڤان خەیلان دابوو کو شقان ل هنداف سەرئ وی یی راوه‌ستیای بوو. ژ نکه‌کی ڤه چافی هیفیداری ب شقانی د کەڤیت و ژه‌زران دەرکه‌ڤیت. شقانی گۆتی: "چیه چ چنبوو یه‌ه‌زان تو هنده‌ بریه؟" هیفیداری ب مەندههوشی ڤه گۆت کو بابی وی ئەڤ ناخڤتنه‌ ییت گۆتینی. شقانی دهمی گۆلی بووین زۆر تویره‌ بوو و گۆته هیفیداری: "ئەرئ ته ئەز ژ دل دڤیم؟" هیفیداری گۆتی: "تو چ دبیزئ مالا ته! ئەز ته ب فی دنیا یی هەمی نادم. و من ڤشتی ته شوی حرام بن".

شقانی ب بهیستنا فی گۆتنی بیهنه‌کا کویر هلکیشا و ئەو ب جە هیلا و ب لەز به‌ره‌ف مال چۆ. دهمی گەه‌شتیه مال خیزانا وان هەموو د ئاماده‌ بوون، شقانی گۆته بابی خۆ: "باب ئەزیی رازی مه‌ بۆ خۆ هەڤینه‌کی بینم! به‌ئ دڤیت هیفیدارا کچ خاله‌تا من بیت". خیزانا شقانی ب فی چەندئ زۆر خۆش حال دبن. بابی شقانی ب کەس و کارین خۆڤه‌ دوجاران هیفیدار ژ مامی وی خواست، چونکی مامی وی مەزنی وان بوو. ل ژ به‌رکه‌ربه‌کا کەڤن کودناڤ به‌را وان دا بوو رازی نابیت و ئەوان دەست ڤالا دزڤینه‌ ڤه. ل شقان هەر بی هیفی نابیت و بو جارا سیی بابی خۆ دهنیرته ده‌ مامی هیفیداری، به‌ئ چنکو ئەو یی بی وژدان بوو رازی نابیت. و دبیزتی: "دی هیفیداری دهمه‌ سه‌یه‌کی به‌ئ نا دهمه‌ هوه‌!"

بابی شقانی ب کەس و کارین خۆڤه‌ ب فی گۆتنی تویره‌ دبن و دچن و نا زڤرنه‌ ڤه. ڤشتی ماوه‌کی کیم گەه‌شته‌ گوئی هیفیداری، کو بابی شقانی ب زۆری ژنه‌کا بۆ شقانی خواستی و شه‌هیانا وی یا گنرای. هیفیدار گەله‌ک ب خەم دکه‌ڤیت و شه‌ڤ و رۆژان شۆلا وی دبیته‌ گری. ترسا وی ژ هندئ بوو کو مامی وی زۆریی ل بکەت و وی بدته‌ کور خالی وی. مامی هیفیداری و ژن خالا وی هەموو گافا ل مالا فەریقی بوون دا بشین هیفیداری بۆ ئازادی رازی بکەن. ل هیفیداری چ پویته‌ یی نه‌دکر.

رۆژه‌کی هیفیداری گۆته‌ دایکا خۆ: "دادئ ئەڤه‌ بۆچی هنده‌ ده‌ینه‌ مالا مه‌؟ ئەڤه‌ نه‌بوو رۆژه‌ک و دو، ئیدی خۆ ئەز په‌رداغە‌کا ئافی ژئ نادهمی، دا به‌س به‌ینه‌ ڤیرئ" پاش ب دبن و ده‌نگه‌کی بلنتر گۆت: "من ئەڤیت وان نه‌حسان ببینم". ده‌نگی وی دگه‌هیته‌ گوه‌ین وان، تویره‌ ژمالا وان دەرکه‌ڤن. و ژوی رۆژی وهره‌ دینه‌ به‌کروکین سەرئ هیفیداری. و گۆتگۆتکین وان باب و براین وی تویره‌ تر لیدکەن. تا دگۆتن: "نه‌شینه‌ کچا خۆ". تا گەه‌شتیه‌ وی رادی،

کو هەر رۆژ باب و براین وی ئەو ب زنجیران دقوتا. و ژ به‌ر دربین گران هیفیدار دکه‌ڤته‌ به‌ر مرنی و خوین د بندا دچۆ، له‌شی وی هەموو ره‌ش و شین کر. به‌ئ هیفیداری هەر دگۆت: "من ئەڤیت". ژ هەمیان پتر ژن خالا وی به‌کروکيا وی دکر، و

مامی هیقیدار بهخت رهش بوو

نښیښ، مهاباد زده‌زده سگری

قه‌سین کریت و نه‌جوان ب دویف قه‌دنان، و ل ده‌ده و جیرانان د گوت: "کچه‌کا پویچه ژبه‌ر پویچاتیښ وئ باب و برایت وئ هندین پندا داین، کو ده‌ست نغیژا زراف خو تئ ناگریست و خوین د بندا دجیت". شه‌قه و هزار ناخفتنن کریت و نه‌جوان پښه‌دکرن و دگوتنئ، و دگه‌هاندنه گوئی خه‌لکی.

مامی وئ دنا‌ف مائی دا نا‌فئ وئ کر بوو (بی‌نامیس). باب و براین هیقیداری نه‌دشیان د بهر وی را باخفن. گوتنه باب و براین هیقیداری گولله‌کئ حلال کهنئ و به‌لا وئ بینامیسی ژ خو‌قه‌کهن! هر دگوهی باب و براین وئ دا دخواند، تا گه‌هشتیه وی راده‌ی کو رژه‌کئ سحاری باب و براین وئ گوتنئ: "هیقیدار خو بگوهره دئ ژمال دهرکه‌فین. دئ چینه زه‌فیی کاری ئادی"، هیقیداری گوتئ: "نه‌ز بتنی؟ ما خویشکین من ژئ ناهین؟" بابی ئ خوری و گوت: "زوی خو بگوهره". له‌رزک کفته ده‌ست و پین وئ و خواه‌فیتته به‌ختئ دایکا خو و گوت: "دادئ دئ من کپه‌ به‌ن؟" ترس د چافین دایکا وئ دا دباری، به‌ئ نه‌دویریا د بهر زه‌لامی خو را باخفت. جاره‌کا دی ب گری قه‌ گوت: "تو ب خودئ دادئ بلا خویشکین من ژئ دگهل من بهین نه‌ز ژباب و براین خو دترسم!

"دایکا وئ گوتئ: "بلا کچا من بلا دگهل ته‌بهین". بابی وئ ب ده‌نگه‌کئ بلند قه‌ گوت: "ما نابیزمه ته‌ نه‌ ناهین؟"

هیقیداری ناچارئ خو گوهری و دگهل چو. باب و براین وئ ژ گوندی دهرنخست و برنه دنا‌ف زه‌فیه‌کا دویر ژ

گوندی، ده‌مئ چافئ وئ ب زه‌فیی کفتی کو یا فالایه و چوله: له‌رزکئ همی له‌شی وئ گرت و زانی یا

چویی یه. ژ نشکه‌کئ قه‌ برایی وئ ده‌ست دا زنجیری و دیسان دانایی، هوار هوارین وئ

دچونه بهر نه‌سمانا، به‌ئ کس نه‌ بوو ل دویف هوارا وئ بهینت. هند پندادان تا بی هیز کری، بابی

وئ ده‌ست دا کنفی و د ستویی وئ ئالاند دفیا وئ بخه‌ندقیښت. ده‌ست و پښت وئ دله‌رزین و چافین

وئ دسهری دا زیق بوون. فهریتی بابی وئ د گوتئ: "ل من بیوره کچا من دقیت ته‌ بکوژم، ژبه‌ر

ناخفتنن کس و کارین مه، نه‌ز نه‌شیم ل نا‌ف گوندی سهرئ خو بلند بکم". هیقیدار ب له‌شه‌کئ بی هیز

و چافین پر خوین و روندک هیقئ ژ باب و براین خو دکرن و دگوتئ: "ما من چ کره‌ گونه‌ها من

چیبه‌ هوین فی ب سهرئ من دثینن؟

نه‌گه‌ر گونه‌ها من نه‌وپیست کو نه‌ز دبیزم من کورخانی خو نه‌فیت هتا مرنئ دئ هر بیژم من

نه‌فیت.. نه‌گه‌ر دئ من کوژن، من بکوژن به‌س نه‌بیژنه من شوی ب وی بکم". و دناخفتنن

خودا بزافا رح کیشانی دکر. دفی حالی دا دلئ بابی وئ دسوژیت و ده‌ستا ژئ

به‌ر دده‌ت. چونکو دزانیت کچا وی یا بی گونه‌هه.

دیسان هیقیداری نیف رح به‌ره‌ف مال دهن و پشتی هنگئ وئ دخانی قه‌ زیندان دکه‌ن

و هتا ناهیلن بچیته قوتا‌بخانی. ۸ سالا ما دفی حالی دا. ئی دقان سالان دا

دوجاران ناگر به‌ردبیته مالا خاله‌تا وئ و کوره‌کئ په‌کفتی دبیت. و چه‌نده‌ک پی

ناچیت کچا وئ خو دگهل که‌سه‌کی دده‌ته ره‌قان!

خودئ ته‌عالا ب فی ره‌نگی ده‌فی وئ به‌کروکئ ددانیته سهرنیک و

فهینت و روی ره‌ش دکه‌ت. ده‌مئ باب و براین هیقیداری کچ

خاله‌تا وئ ب وی ره‌نگی دبینن، کو کس و کارین وان چ نابیزنئ

و نه‌وکاری کریت کری. بابی هیقیداری ژ کریارین خو پین کریت په‌شیمان دبیت، کو گوئی وی

ل گونگوتکین کس و کارین وی بوون و ژیان ل کچا خو یا بی گونه‌ه ره‌ش کری...